

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 182. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm9044/facsimile.pdf (tilgået 26. juni 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Deel af Verden, ligesaa stor som den det blev tilbage, var re-
vet løs og klevet til en De i det Atlantiske Hav, saa
slutte vi med Jole, det var denne Europa, Cadmus, es-
ter Mythen, udfendtes for at opse, men maatte for det Første
opgive, troende sig ved Giftermaalet med Harmonia og
Konge-Stol i Hællad, som hænger fortæreflig sammen,
naar Man blot erindrer, at Beskængen fra Kræbes-Tid var
en Græske iude, og besinder sig paa at Cadmus i Fader Ag-
nor naturligviis er den berømte Pheniciske Kong Sinpras
(Cithar-Spilleren), hvis Berg Man endnu synes at have vist
Strabo ved Byblus^{*)}.

Herved mindes vi om Philo fra Byblus, som i det
andet Aarhundrede efter Christi Fødsel udgav en Mykologi
og Historie, som han paastod var skrevet paa Phenicisk,
af en vis Sanchoniaton fra Baith, før end den
Trojanske Krig, især efter Fædres Præsten Hierama-
baals Mund. Var dette Skrift ægte, kunde vi dog ikke son-
derlig beklage Tabet af dets historiske Deel, der maatte slutte
hvor vi ønskede, den skalde begynde, men det Brud-Stykke
af Mythologien, den Christne Kirke-Historiker Euseb har
bevaret, viser kun alt for tydelig Uægtigheden af det gruelige
Sammenfæring, hvort Pheniceren, ældre end den Tro-
janske Krig, idelig staar med de Græske Mytologer,
hvis Ungdom imod ham dog fortsende anderledes Slaan-
st^{**)}. At der imidlertid, før de Græske Studiers Dage, har
været en Phenicet, der vilde sætte Verden sammen af So-
legran (Atomer), se vi hos Strabo, som kalder ham Mochus
fra Sidon, ældre end den Trojanske Krig, og naar vi tage
Brud-Stykket af Philos Bog for hvad det er, kan vi
naturligviis ogsaa føre os til Nytte hvad en Phenicet
skrev paa Græsk efter Christi Fødsel, og maa især finde det

^{*)} Strabo. II. 102. XVI. 755—57.

^{**)} Gufes Indledning (Pæp. Evang.) I. 9. 10.

mærkeligt, hvad den Byblik fortæller, at Phønicere
 ne til en Tid brugte Dmfliærelsen, og at han selv
 Grækerne kaldte den Tyriske Herakles hebd egentlig
 Melkart.

Det første stemmer nemlig med hvad Herodot
 taller, at baade Phønicer og Eyrer (Ebræer) i Pala-
 stina havde Dmfliærelsen, blandt de Phønicer, som
 i hans Dage besøgte sig med Grækerne, sagde Stiften
 af, og vi kan neppe tvivle om, at jo det og Nere forklare
 sig fra Hiram's Dage).

Det andet er ikke blot mærkeligt, fordi Melkart og
 Herakles (ubtalt Herakles) synes at være ensdybige
 Phøniciske Navne paa By:Værgen eller Kampen
 for det Børgerlige Selskab, men især fordi Græ-
 kerne selv havde det Sagn, at Cadmeren Palæmon
 eller Melikertes var den Samme som Herakles; og
 derved berettiges vi end mere til at tage Herakles i My-
 therne, hvor han gaar paa lange Reiser, for Tyrus-
 Batten**).

Hvor fornødt denne Kundskab kan blive, see vi og-
 saa strax, naar vi betragte Høventzet om den trehovedede
 Serpens Drac, som Herodot fortæller det, efter Græ-
 kerne ved det Sorte Hav; thi dærfæer boer Serpan
 paa Den Critbia, paa sin Side Stættene, hvor de
 gamle Græker, efter deres eget Sigende, aldrig kom, og fra
 Critbia kom Herakles til det siden saakaldte Erythien,
 som dengang var øde, hvor han under Vinters Hjerte lagde
 sig til at sove, sødt i sin Løve-Hud, men missebe imids-
 tentid ved en Guds Tilfældige sine Kløve-Heste, som var
 spændt fra og sat paa Græs. Ved at se om disse kom han
 til Landet Hylæa (Stov-Bjgden), hvor han fandt sine Heste

*) Herod. II. 104.

**) Berchard's Conaan I. 34.

